

*Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. Egyes szám ára 16 krajczár.*

ÚJ FOLYAM. VII. KÖTET.

17. SZÁM.

BUDAPEST, 1889. ÁPRILIS 28.

❖ MINTA-KÉPEK. ❖

VII.

Glaszé-keztyű és makra-pipa.

Érdemes munkát végezne valamely német filozófus, ha azt a kérdést fejtegetné vagy három kötetben, hogy «Érdem-e a hazafiság, vagy csak velünk született jó tulajdonság?»

Mert a mint az ember a közélet hullámzását, in speczie pedig a «hazafiaskodás» különféle nyilvánulásait látja, aztán hozzá képzeli a német tudóst, legalább is három kötetnyi elmélkedést várhat erről a még szüzen hagyott témáról.

Látjuk, hogy a kinek nagyobb szája, érzesebb hangja, keményebb ivó-képessége van, annak az arczképét kiadják az újságok, ha valahol megjelenik, azt díkziókkal fogadják, megéltjenezik: ergo azt kell következtetnünk, hogy a hazafiság érdem, mert búsásan megfizetnek érte a népszerűség apró, de csillogó pénzével.

Látjuk, hogy a ki csöndesen viseli magát, meghúzza magát otthon a falujában, vagy itt a fővárosban a műhelyében, irodájában, s dolgozik éjjel-nappal, pontosan fizeti az adóját, gyermekekkel szaporítja a haza népességét, könyveket vesz, szegényeken segít, örül, ha jót és szépet lát és hall, stb., stb., hát azt egyszerűen

kinevetik «jámbor embernek», az nem számít semmit a «jó hazafiak» sorában, annak nem tudnak be érdemül semmit: tehát nem «vele született jó tulajdonsága» az embernek, mert a jó tulajdonságot Krisztus urunk óta semminemű erkölcsan szerint sem szabad kinevetni.

Látjuk, hogy a ki «jó hazafi», azt megválasztják képviselőnek s kap hozzá naponkint 5 forintot.

Látjuk, hogy a ki nem «jó hazafi» (azaz: egyszerű honpolgár), azt úgy megekzekválják 5 frt adóhátralekért, hogy «arrul kódul».

S így nekünk magyaroknak bele kell nyugodnunk, hogy a «jó hazafiság» (= nagy szájaskodás) — érdem. Majdnem ilyen érdemes hazafivá tették meg az én jó ismerősömet: Csákányi Kázmért is.

Csákányi Kázmér legelőbb is azzal keltett feltűnést Kerek-vármegyében, hogy mindig ő öltözött a legdivatosabban. Hírét azért legelőbb is a fiatal lányok terjesztették.

Azután mint ügyes ló csiszár szerzett magának tekintélyt a debreczeni vásáron.

Majd mint szolgálat-kész, kedves váltó-zsiráns érdemelte ki az urak köz-becsülését.

Mind igen jó tulajdonságok, a melyekért méltán mondogatták róla, hogy «nincs olyan derék, jóra való ember az egész országban, mint Csákányi Kázmér».

Én a magam részéről hozzá tehetem még, hogy Csákányi Kázmér tarokkozás közben soha a más kártyájába nem nézett, mulatság közben a cigánynak jól fizetett, magát a sárga földig le nem itta.

Következésképp igazán «uri» ember volt.

Azt mondják erre, hogy hiszen ilyen ember akárhány van minden megyében, minden városban.

Van hát!

Nem is sokat bibelődnek én ilyen alaknak a megörökítésével, ha csak ennyiben maradt volna a dolog. Hanem mivel olyan derék, jóra való fiu volt, egyszer csak azt gondolta a kereki választó-kerület egy pár kolomposa, hogy minek hozzanak ők maguknak Pest-ről követjelöltet, mikor itt van nekik a derék Csákányi Kázmér. Az egészen követnek való: április 15-ig mindig megfizeti az adóját s bent van a szavazók lajstromában.

— Igen ám, — szolt az egyik kolompos, — de hogy legyen ő a mi követünk, mikor mi demokrata-pártiak vagyunk, Csákányi meg nem az?

— Hogy-hogy? — kérdi az elnök, de olyan bizonytalanul, mintha azt akarta volna mondani, hogy «a' biz' istenecsce igaz».

— Hát úgy, — vélekedik a közbeszóló, — hogy nem az, hiszen csak rá kell nézni, mindjárt meglátszik rajta, hogy nem az.

— Például, — fagatózott az elnök, a ki mindenképen azt akarta, hogy elmondják előtte mindazt, a mit ő maga is gondol.

— Például: mindig ézifra, divatos ruhát hord, kürtőkalapot visel, finom szivart szí, mindennap ujdonat-uj keztyűt visel, uj vasalt inget vált, a zsebkendője otkoionyos...

— Igen, — sóhajt közbe sajnálkozva egy értekező, a ki már jellemző tényekkel is állt elő: — a minap meghitta a Csicsa cigány-primás keresztelőbe, s nem ment el, csak ajándékot adott neki: tavaly meg a «Dobogó-esárdában» tartott földmives-értekezletről megszökött, mert azt mondja: nem szívelheti a gabonapalinka és az ázott décz-bunda szagát...

Súlyos vádak.

Az elnök búsan horgasztotta le a fejét s Pilátusi hangulat veit rajta erőt. Szükségét látta, hogy ő is «mossa a kezét»:

— Pedig máskülönben olyan jó, becsületes ember, de hát...

Kinos csend következett az értekezleten.

Végre egy tapasztalt öreg úr addig rágta a körmit, míg azt gondolta, hogy valami okos jutott eszébe:

— Tisztelt értekezlet! mind igaz, a mit el tetszett mondani; de másfelől jusson az is eszünkbe, hogy Csákányi Kázmér azért mégis csak jóindulattal van a nép iránt: jó tanácsosal, segítséggel soha sem marad adós olyan helyen, a hol szükség van rá: a második népiskola felépítésének gondolatát nemcsak ő penditette meg, de pénz is adott rá, a nép-bank felállítása is az ő gondolata volt, kocsisával, béresével jó bánik... barátja ő a népnek.

— Hát akkor mi a ménkünek visel mindig keztyűt? — mordul közbe boszusan a másik.

— Gyanús! — ingatja a fejét egy harmadik, a ki még nem szolt.

— No pedig: ha valaki becsüli a népet, — folytatja a közvetítő, — a ki tesz is a népért egyet-mást: hát azt talán arra is rá lehetne venni, hogy engedjen az eddigi programmjából, — t. i. az uras viselkedésből valamit, s vegyen fel abba a programjába a demokrata-párt programmjából is valamit, ha csak egy pörge-kalapot is...

— Ez a helyes, ni! — kapott a jó indítványon az elnök.

A többiek is kezdték a vállukat vonogatni, hogy «hiszen ha megtezi, hát isten neki!»

S ebben állapotván meg, másnap az értekezlet két embere elment Csákányi Kázmérhoz. Előadták neki, hogy miben járnak. A jó Csákányi Kázmér, a ki ilyen megtiszteltetésről soha nem is álmodott, a ki voltképen politikával soha nem is foglalkozott, igazán mondta el azt a szokásos frázist, hogy «rendkívül meg vagyok tisztelve». Hanem az bizonyos, hogy a képviselőség gondolata nagyon megcsiklandozta a szívét.

— Hanem egy kis mondani valónk volna még, — szolt a küldöttség vezetője, nagy félelemmel ülve le a finom bársony-karcszékbe s nagyon kutatva, hogy hátha találna valahol egy kis demokratikus jelt, ha egyebet nem: az ajtó-sarkában a pipából kiveret bagót. (Persze: nem talált.)

— Ugyan mi volna az?

— Tetszik tudni: mi a demokrata-párthoz tartozunk. Természetes, hogy Kázmér öcsém-uramat is csak demokrata-programmal léptethetnök fel...

Itt az öreg házafi szünetet tartott, hogy mit szól ehhez Kázmér öcsém-uram?

— Természetes! — felelt az a legnagyobb nyugalommal.

— Természetes? — hökkent meg az öreg úr e nem várt felelet hallatára; — no, persze hogy ter-

mészetes — igazította ki aztán magát, — hanem hát ennek az a hibája van, hogy a mint tudjuk: Kázmér öcsém-uram nem demokrata.

(Ezt bizony maga Csákányi sem tudta magáról, hogy demokrata-e ő, vagy nem demokrata?)

— Miért nem vagyok én demokrata? — álmélkodott Csákányi Kázmér.

— Miért? — mosolygott a küldöttség másik tagja is.

— Sohse kerüljessük sokáig a dolgot, kedves öcsém-uram: hiszen csak úgy tudja, mint mink, hogy a ki mindig keztyűben, kürtő-kalapban és otkolonyos zsebkendővel jár, az nem lehet demokrata.

— Nem-e?

— De nem ám.

— Hm!

— Úgy van pedig az!

— E szerint hát...

— E szerint hát Kázmér öcsém-uramnak is le kell tenni ezekről a cifraságokról... kánya rúgja meg a plundráját: nem demokrata embernek való az!

Ez bizony nem kis bökkenő volt.

Az érdemes küldöttség kezdetben tetőtől talpig át akarta öltöztetni a követjelöltjét, de miután Csákányi azt mondta, hogy akkor inkább lemond a megiszteltetéséről, hogysem ő hosszú szárú, mázsás csizmákat czipeljen a lábán és feszes nadrággal kinozza az izmait, végre is abban egyeztek meg, hogy a kürtő kalap helyett pörge-kalapot tesz fel s csempészett szűz dohányt fog színi, hamisítatlan debreczeni makra-pipából; kiköttetett — illetőleg meg-

engedetett azonban, hogy ez csak a választás megtörténteig lesz így; — Pesten csinálhat aztán a követ, a mit akar.

S Csákányi Kázmér szépen elindult a «hazafias érdek» utján.

Csak egy lépés még és ő hirneves hazafivá lesz...

Meg is tette ő azt a lépést, de hajh...

A dolog így történt:

Programm-beszédet kellett tartani a piac közepén. Felállították a hordót, arra meghítták Csákányi Kázmért, a ki meg is jelent darutollas pörge kalapban, fogai közt a makra-pipával, s a demokrataság nagyobb épülésére zsebre dugott kezekkel.

Feláll a hordóra.

...S akkor sáppad el nagy ijedelemmel, mikor ki akarja venni a szájából a pipát, hogy szólhasson s erre szükségét érzi annak, hogy kihuzza az egyik kezét a zsebéből, de akkor eszébe jut, hogy a glaszé-kezttyűjét elfelejtette otthon hagyni...

«Halljuk! halljuk!»

Csákányi Kázmér habozik...sáppadozik...utóljára is kiveszi a keztyűs kezét, hogy a pipáját megfogja vele...

A hallgatóságban a párt-elnök kezdeményezésére morgás hallatszik... Csákányi Kázmér mindjárt az elején belesül a dikeziöba...

S másnap más követjelöltje volt a kereki demokrata-pártnak.

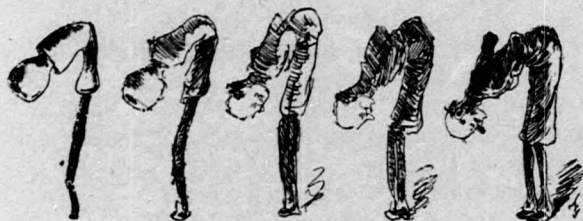
Tarajos Ádám.

Rövid elintézés.

Kihívó: Nem egyezkedem, nem békülök, míg a golyóm a testébe nincs.

Kihívott: Hát adja ide azt a golyót — elnyelem.

Metamorfozis.

Miből lesz a német írnok

Könyvkiadók praxisából.

— Mit jelentsen az, hogy azt a legujabb röpiratot olyan sokan olvassák a kaszinókban?

— Azt, hogy kevesen akarják megvenni.

Megjött bátorság.

Dombóvár és Kaposvár közt eső egyik vasuti állomáson egy somogyi paraszt ember kiszállt a kocsiból, mielőtt még a vonat egészen meg állt volna. — Meglátja ezt a vonaton felügyelő borotvált képű konduktor s elkezd a civetnél szidni, kevert német és magyar szitkokkal s fenyegeti, hogy előforduló más esetben három forintra fogja megbüntetni. Megáll a paraszt az indóház előtt s legnagyobb ámulatunkra egyet sem szól, tömi erősen makrapipáját s megfoghatatlan közönyösséggel hallgatja az epés németet; egyszerre azonban — a mikor a vonat már indult — zápfogára kapja a makrát, sarkon fordul s kacagató egykedvűséggel oda kiáltja a még mindig pörölő németnek: «Kutyám fél magától!»

«Népoktatás».

Az öregbéres a természetrajzból ily magyarázatokat tart a béreseknek, p. o.: «A hernyóból lesz a pille; oda kapcsol a karóhoz a fejét, meg a farkát, úgy van egy hétig — egyszer csak meghasad a háta s kiugrik belőle a pille».

A tömkelegi szabó-czéh elkallódása.

Azon kezdődött, hogy nagyon drágálták a posztót a helybeli boltosnál.

— Lehetetlenség megélni, — mondák egyhangulag; — a kelme drága s mivelhogy a kuncsaftok is rendetlenül fizetnek, alig tud az ember egy-egy öltözet ruhán 30—40 %-ot nyerni. Így el kell pusztulni a nemes czéhnek.

Akkor azt mondja egyik, hogy ő olvasott valahol és valamikor egy újságban arról, hogy van valahol egy erdő, a hol posztó, czérna készen terem: csak le kell szüretelni.

Nevezetes dolog, s a nemes tömkelegi szabó czéh szép egyértéséről tanuskodik, hogy ezt a nevezetes ujdonságát első szóra, egy értelemmel elhitték mind a tizen, egyben azt is megállapítván, hogy az a csuda-erdő nem lehet másutt mint Amerikában.

Hát oda utaznak, jól megrakodnak vadon termett szabó kellékekkel s úgy jönnek haza valaha, vagy se; — ha t. i. jól megy ott a dolguk.

*Elindulának hát az utra iziben,
S mikor elindultak, valának ők tizen.*

Kihúzták magukat módosan; feldolgozták a készletben volt portékát a lehető leggavallérosabb, legdivatosabb «ánczúgukká», azt felöltötték, úgy hogy mikor a vasúthoz megérkeztek, az utasok nem is szabókat sejtettek bennük, hanem legalább is megannyi borbélyt.

Nem különben meg nem feledkezének a pénz-magról sem. Duzzadt a tárczájuk mindannyijoknak.

Persze a duzzadt tárcza emeli még a legrothschildebb embereket is, hát még a gavalléroskodásban oly nagy kedvet lelő szabókat!

De bizony mindjárt a vasutnál ráfutott a nyáluk a kínálkozó kitünő ebédre s ott annak rendje és módja szerint áldomást ivának az útazás szerencsés sikerüléseért.

Hanem mikor megszólalt a harmadik csöngetés s ők kieczihelődtek, észre sem vették, hogy egyikük az asztal alá itta magát és ott maradt.

*És a mint a vasút velük tovább biczeg,
Immár csak kilenczen valának a tizek.*

No de hát megvigasztalódtak azzal, hogy hiszen a híres svábok csak heten valának, mégis hét híres sváb lett belőlük.

Biztatták egymást, hogy már egy mértföldet, már kettőt, már hármat tettek meg Amerika felé.

S közben megint megérkeztek egy állomásra.

A konduktor azt kiáltja, hogy «öt percz!»

— Öt percz? — mondja a társaság egyik tagja, a kinek szép fehér piké kabátja volt s a kivel szenzációt vétek kelteni külföldön, de a ki már vagy három stáczió óta mindig izgett-mozgott a helyén és minden stáczióól kérdezgette a konduktort, hogy «meddig állunk itt?» — Öt percz? — azt mondja, — akkor én itt kiszaladok.

Ugy tesz — hajh, de ő hat perczig maradt...

*S óh jaj! hogy a vonat megint tovább száguld,
Vala mindössze nyolcz a szép társaságbul.*

De már ennek neki búsultak. «Furcsa lesz ez, ha ez így mén... Ki se bírjuk Amerikáig így», — gondolták magukban, de nem szóltak, nehogy egymást ijesztgessék.

Hanem az kegyetlenül rágódott mindegyikök szíven, hogy ugyan melyikökre kerül most a sor?

Mindegyik erős fogadást tett magában, hogy nagyon fog vigyázni magára is, de társaira is, nehogy valaki megint elmaradjon.

Egy tömzsi kollega meghuzódott a sarokban s feltette magában, hogy onnan ki nem mozdul, míg nem muszáj.

Egyszer aztán Czeglédre ér a vonat.

A konduktor beszól, hogy «tessék átszállni».

A társaság kivonul.

— Hol vagyunk? — kérdi a tömzsi kollega a konduktortól, nem is sejtve, hogy mily végzetessé válik ő rá nézve ez a kérdés.

— Czegléden; két óráig kell várni.

— Ho o-ogy? Czegléden? — hőköl meg a tömzsi kollega e nem várt névre, de egyben öröm-sugár cikázik át a szemén; — és két óráig? no, ez épen jó! hiszen nekem itt egy kuncsaftom lakik, a ki már tizenöt esztendeje tartozik nekem 50 pengővel. Hűj, én azt mindjárt behajtom; két óra épen elég rá.

Hiába fogta galléron a társaság vezetője, — nem tágitott. Jó lesz az az ötven forint is a nagy útra.

*S mire az új vonat megint utra lődul,
Hétre olvadt le a szabóság a nyolczbul.*

«Megfogyva bár, de törve nem» — folytatta útját a nemes szabó-czéh.

A kik érdemesnek tartották a szabók kedély- és érzelem-világával foglalkozni, azok bizonyára rájöttek volt, hogy minden szabó először is republikánus érzelmű (még az udvari szállító is), másodsor pedig oly ábrándos a szerelemben, mint a juniusi macska.

Utasaink a hód-mező vásárhelyi állomáshoz értek.

Hód-Mező-Vásárhelyen pedig a vonat annyira foltolva haladt akkor-tájban (nem tudjuk: most is úgy van-e?) hogy bepipálván oda nagy méltósággal úgy esti hét óraker, ott meghálni méltózatott s csak másnap reggel 8 óraker köhécselt el megint.

Utasaink tehát kénytelenek voltak a vonattal tartani.

Kiszálltak ők is és bevonultak a városba. — Ott pedig a «Fekete Sas» előtt esténként igen sűrű prommanirozás esik, természetesen különféle szép lányokkal vegyest.

A szabóság legfiatalabb és legelegánsabb tagjára véletlenül rámosolyog egy hölgy — a szabóság legfiatalabb és legelegánsabb tagja pedig azonnal olyan lángra gyulad, hogy rögtön felajánlja a hölgynek szívét, tujét és ollóját s kijelenti a többi előtt, hogy nem megy velök tovább az istennek sem. Azok megvetőleg fordultak el tőle.

*No, hogy beesett egy a sötét verembe,
Már csak hatan jártak a nagy végtelenbe'.*

Egy egész éjszaka, egy idegen városban: — nem kis dolog, kivált ha felgondoljuk, hogy a szabók mestersége a nadrág-varrás, nem pedig az unatkozás.

Már babonásak is voltak s attól tartottak, hogy a milyen pechjök van, valamelyiküket az unalom találja megölni s csak öten maradnak.

Ezt meg kellett előzni.

Egy nagy szobát vettek ki meghálásra s elhatároz-

ván, hogy valami mulatságot találnak ki maguknak, s azt menten meg is találták egy pakli kártya képében.

Neki láttak, ferbliztek.

Addig-addig ferbliztek, hogy egyszer csak azt látja egyik kollega, hogy az utolsó hatosa is eluszott. .

Kridát mondott.

No, ez volt még a legtermészetesebb ok az elmarádásra, annyival is inkább, mert a plüre esett kollega jó csomó pénze megoszolván a többiek közt, ezek egyhangulag elfogadták a szerencsétlenül járt társ azon nézetét, hogy «pénz nélkül nem lehet utazni», — sőt titokban örültek is az esetnek, mert mint minden ferbliző, úgy ők is tudták, hogy a ferbli legszebb ötösben.

*«Hogy a kártya által lett egynek halála,
Már csak öten mentek el az új-világba».*

Tovább utaztukban összeszámították a pénzüket. Jöllehet megszaporodott a vagyonuk a kifosztott kollega pénzéből, mégis aggódni kezdenek, hogy ha — mint eddig —: evés-ivás, dinom-dánom közt folytatják az utat, akkor aligha nem gyalog kell majd keresztül menniök a tengeren.

Megállapodtak, hogy a legközelebbi stáczióon bevásárolnak szalámit és kenyeret s azon fognak kosztolni.

Úgy is tettek.

Hanem a takarékoságban annyira vitték, hogy a szalámis kereskedőnek valamelyik egy nyakán veszett hamis forintossal fizetett.

A kereskedő még ideje korán észre vévén a csalást, követelte, hogy neki igazi forintossal fizessenek, de minthogy egyik sem akarta elvállalni magáénak a hamis forintost, a mi igen méltánylandó ön-megtágadás: — a szalámis dühbe jött s a kezeügyében eső kótissal úgy kollintotta bűbön a hozzá legközelebb állót, hogy azt menten lepedőben kellett kórházba szállítani.

*Vas szivű boltosnak Krisztusa ne légyen,
Miatta lettek már a szabók csak négyen.*

Persze: ezt a dolgot nem hagyta annyiban a hatóság. A hamis pénz csinálóját kutatni, köröztetni kezdték azonnal. A kórházban ott maradt, méltatlanul szen-

vedő szabó- és embertársunkat méltán megvadította a boszúság s a mint felvették vele a szokásos jegyzőkönyvet, rögtön kivallotta, hogy ki volt az köztük, a ki bankót hamisított? Czingár János volt.

Milyen nagy volt tehát Czingár János meglepetése, mikor a harmadik stációnál egy rendőr elibök áll s azt kérdi hogy: melyik az urak közt Czingár János?

A ki nem felelt, az Czingár János volt, de a kiről kiült, hogy Czingár János, az utoljára is csak Czingár János volt.

— No hát előre snajder, — mondja a rendőr, — mer' pénzt hamisítani nem szabad.

*Jaj, szabók sorában megintelen kár van,
A nagy társaságból maradtak csak hárman.*

Épen indulni akar a vonat, mikor bejön a konductor s vizitálja a kártyákat.

— Hát ez mi? — kérdi, a mint Klimpa Zakariás m. k. szabó s a montenegrói fejedelem udvari szállítója valami feladó vevényt nyújt át neki.

— Micsoda? hát látja, hogy micsoda? szállító levél.

— Nekem semmi közöm a szállító-levelekhez, nekem az utazó kártyáját mutassa meg az úr.

— Hát'szen az az én utazó kártyám, — nevetett Klimpa Zachariás, nagyon akarván mutatni, hogy ő most igen jó vicczet csinált. (N. B. A szabók rendkívül szeretnek vicczelni s azt hiszik, hogy tudnak is.) Gondolta magában Klimpa: egy jó vicczért nincs olyan konductor, a ki el ne nézze, hogy a jó viccz-csináló olcsón utazzék.

— Ez az úr utazó kártyája? hiszen ezen egy kecske van feladva.

— Hát hiszen épen is hogy én magam vagyok az a kecske, — vagy nem látja, hogy szabó mester vagyok?

Hanem a konductor nem értette a tréfát. Az indulás pillanatában kitelepítette a szakaszból Klimpát, a ki már későn jött rá arra, hogy ezuttal a viccze rosszul sikerült.

*Kapatván jó Klimpa fura bolond tetten,
Maradtak a szabók immáron csak ketten.*

«Ketten... ketten!..» sóhajtott mélabúsan a társaság vezetője. — «Oh, nemes tömkelegi szabóság, hát így kell-e nekem téged Amerikába vezetnem, a hol a vadposztó s czérna terem! Ki hitte volna ezt mikor négy nap előtt elindultunk vala!»

S e gondolatoknál könnyek serkentek szemébe.

Közel voltak már az ország határához.

Egy állomáson jön az állomási főnök, kiinti a szakaszból Derék Márton polgári és katonai szabó-mestert s egy hivatalos expressz-levelet ad neki át.

A társaság vezetője rosszat sejt.

Maga a társaság, t. i. Derék Márton is rosszat sejt.

A levél elolvastatik.

Derék Mártonnak feltolakodik a haja szála, s végül kétségbeesetten rikkant egy nagyot.

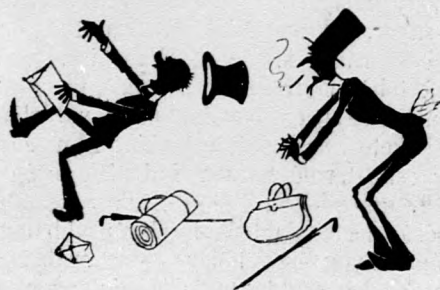
— Végem van! Itt egy idézés a szolgabirótól, hogy huszon-négy óra alatt Budán legyenek és rukkolják be őszi fegyver-gyakorlatra...

A társaság vezetője esett ám még csak kétségbe.

Mert hogy menjen ő most haza szégyen-szemre?

De hogy menjen ő egymaga Amerikába is?

Ölre kapta szegényt a kétség s többé nem is bocsátotta el...

*«Hogy nincs feltalálva vad posztó és bársony,
Tömkelegi szabók abban nem hibásak,
Mert ők rajta voltak, már nyomra is értek.
De hajh pehjük vala, még pedig temérdek,*

*Nossza Múzsza! mostan fogj hangos sirásba,
Ne fáradj bele a fájó jajgatásba,
Sirasd el a nemes szabó-czéH vezérét,
Kit a kétségbeesés végül is utól ért,
S elbusultában úgy ugrott a Dunába,
Hogy a kilencz ma is sirdogál utána.*

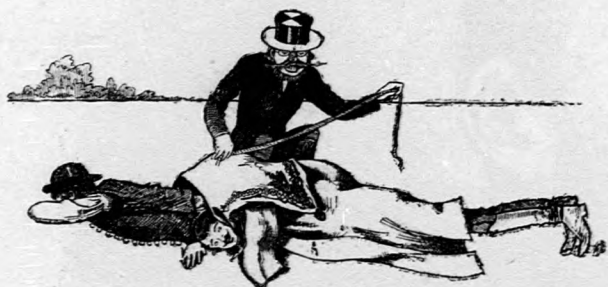
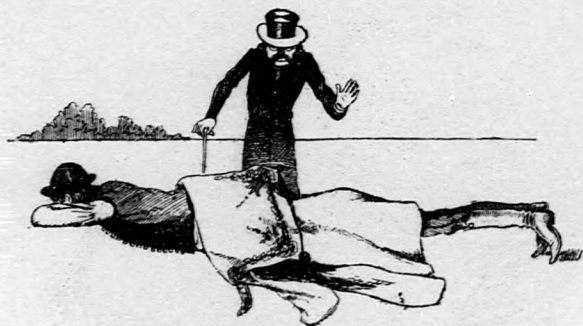
H í r e s e i n k .

I. Szilágyi Dezső.

A csodálatos hosszúságú ember.

— Egy tudós antropológus kalandja. —

A világ hangversenye.

Koldus :

Könyört a szívbe, pénzt a zsebbe
Jó bőven adj Uram!
Ha kinn ácsorgom fagy s melegbe'
Utezában, kapuban,
Legyen nekem is jobb világom
Úgy néha néha nap,
Mert ha kenyérral nem kinálom;
Az eb is megharap!.....

Kény-úr :

Alázatot és szegénységet
A nép kunyhóiba!
Kit tán' szabadság vágya éget;
Legyen halál fia.

Ne rázza le vas jármát néped,
Míg hasznot hoz nekem;
Terjeszd tovább a szegénységet;
Minél nagyobb legyen.

Költő :

Kicsiny e nemzet. Átok verte
A földed is hazám!
Nyomor, enyészet országszerte —
S hanyatlás igazán.
Oh! védd, oh! áldd meg ezt a népet
Könyör jó Istene!
Szeresse meg a nagyot, szépet —
S haladjon is vele.

Orvos :

Sokan vagyunk e szűk világon —
S mindegyre nő a szám.
Ezer gyümölcs van minden ágon.
Tulterhelt vagy hazám!
De lenne bár felhőkkel fedve
Felettem kék eget:
Legyen csak kevés orvosod, de
Nagyon sok beteged!

Bölcs :

Tudatlanok vagyunk egészen.
Még őshomály takar: —
Ameddig nem tanul, nem leszen
Boldoggá a magyar.
Világosságot adjatok csak,
Mely minden éjt megöl,
Sötét fátylát ezer titoknak
Hadd lebbenthesse föl!

Pap :

Bizony gonosz kigyó tanyája
A tudás fája még —
Mely lényt sugárik fel világra,
A szív oly fájva ég!
Legjobb az édes hit szívünknek,
Reménye, balzsama!
Oh! bár e nép az égi üdvnek
Kelyhéhez hajlana!

Isten :

Örök panaszt, sovárgást, vágyat
Kell hallanom tehát.
Millió szívből sir a bánat
A mindenségen át!
Nekem is van egy sohajtásom;
Röpitnem nincs hova: —
Hiába csattog a világon
Haragom ostora!...

Kántor Imre.

Bosszú.

Mama: Miczike, mért nem maradsz odabent a többi gyerek közt táncolni?

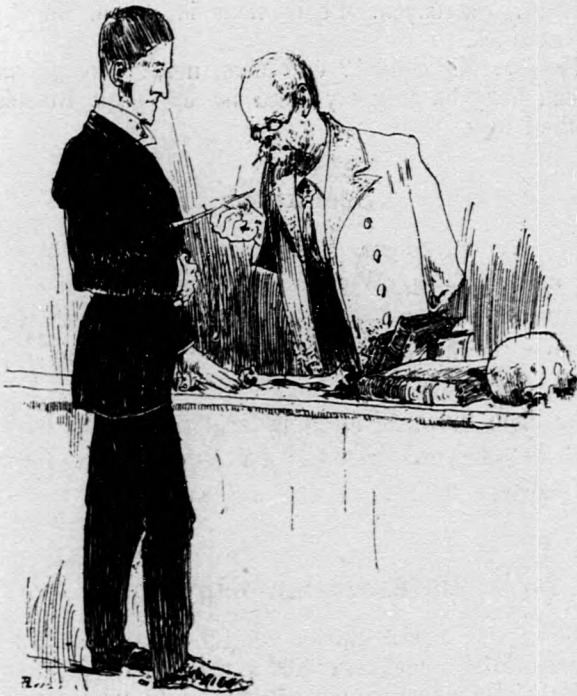
Miczike: Mert nem akarok a Kiss Gézával táncolni; tegnap minden kis lánynak megengedte, hogy a a krumpli-czukrát megnyalhassák, csak nekem nem.

Hogy vigyázott Muki bácsi az ő kaszásaira?

Szorgalmas gazda volt Muki bácsi, ki-kijárt a kaszásokhoz. Különösen bosszantotta, ha tót napszamosai sokáig deleltek. Egy kicsit azonban jól esik ebéd után a szundítás. Lefeküdt. Hanem bizony nem lehetett aludni. kutyá meleg volt, a legyek, szunyogok is bántják az embert, Muki bácsi hát fel zavarta napszamosait: dologra hé, mindjárt este lesz! Másnap ismét meg próbálta az alvást. Aludt is pompásan egész délután négy óráig. nem volt se légy, se meleg: mivel azonban megfájdult a dereka, mégis csak felébredt s meg volt fejtve a rejtély. Egy tót atyafi tédelt mellette s széles karimájú kalapjával ugyanám legyezte, a huszonnégy kollega meg ugyanám kaszált — álmában, aludt, mint a bunda! — Muki bácsi sem nézi meg azóta a kaszásokat!

Szigorlaton.

Tanár: Mondja meg kérem, hogy ha én ezt a lanczettát itt beszurom, hova jutok?

Medikus: A «Fortunába».

Szegénylegények.

Első szegénylegény: Hopp, megállj! Az én pisztolyom nincs megtöltve!

Második: (Fellélegzik.) Hál'istennek! — Az enyém is töltetlen: erre az ijedségre igyunk egyet.

A honvéd-életből.

Az 1886. évi őszi hadgyakorlaton történt Pozsega mellett egy kis faluban, hogy tömeges szállásolás s a folytonos eső és hideg miatt egy honvéd sehogysem talált egy háznál alkalmas menhelyet, míg végre az udvaron levő sütökemenczébe bujt, a honnan másnap reggel parancsnoka sütőlapáton huzatta ki.

*

Baktat egy zsidó honvéd a szakaszban gyakorlat alatt s szakaszvezetője így förmed rá: «Emeld fel a fejed s úgy lépj, mintha herczeg Eszterházy a zsebedben volna!»

*

Igy panaszkodik többek között az őszi gyakorlatra berukkolt honvédbaka: «Akkora a bakkancsom, hogy egyet lépek s azután gyün utánam».

Mások örülnének!

Betegen feküdt a családapa. Gyermekai nem tanusítottak valami nagy figyelmet a beteg iránt, mire anyjuk következőkép dorgálta meg őket:

— Ejnye ti semmire valók! hát így kell magatokat viselni? másgyermek örülnének, ha az apjuk beteg volna.

Tulságos gyöngédség.

— Lássá Kupai úr, én az ön helyén megházasodnám.
— Nem én; mert én annyira tudnám szeretni a feleségemet, hogy ha aztán más valakit szeretnék meg, örökre megharagudnám magamra.

Melyik szerényebb.

Vendég: Nagyszerű... ez a kép, kincset ér.

Festő: (Szerényen.) Pedig nem is drága, ha épen méltóztatnék.

Vendég: Mít gondol? ér? nem, nem! gondolja meg kérem, hogy ha még oly olcsó is, ezt csak Rothschild fizetheti meg.

Szél-kutya.

Az «Egyetértésben» ezen a héten úgy fordították le egy ujdonságba a «Windhund»-ot, hogy *szél-kutya*.

Erre a «Vadász- és Verseny-lap» pályadíjat tűzött ki, hogy «mutattassék ki: létezik-e a világon olyan kutya, a mit úgy hínek hogy szél-kutya».

Az illető ujdonság fordítója rögtön meg is felelt a kérdésre, mert azt mondja: ha létezik Széll *Farkas*, hát mért ne létezhetnék szél *kutya* is?

Határozatlan nagyság.

Biró: Hát Vaskó Márton, magának a fejét betörte Gyapos József; mekkora volt a maga fején a lyuk?

Vaskó: Hát akkora kérem alássan, mint egy huszas — vagy talán nem is volt egészen akkora.

Biró: Hát talán vagy akkora mint egy tíz krajczáros.

Vaskó: Nem, — annál nagyobb volt.

Biró: Nos akkor talán akkora, mint egy tizenöt-krajczáros.

Eredmény!

A közoktatás-ügyi miniszterium által a német nyelv tanítását illetőleg kiadott rendeletnek máris szép eredménye van, mint arról az «Üstökös» Debreczenből tudósítják:

Tunár: Domine Kiss: komparáljon egy német szót.
Kiss: Máj, Májér, Májster.

Jó biztatás.

Hirsch: Az czudarság öntől, Grün, hogy ön a Blumensteinnel husz procentre egyezett ki, én velem meg csak tizenötre.

Grün: Na csak ne haragudjek. Hirsch úr, majd a jövő alkalommal önnel egyezkedem ki husz procentre, s a Blumensteinnel tizenötre.

Mi az a localis patriotizmus?

Ha a kereskedelmi akadémia valamely budapesti születési hallgatója a vizsgán a Duna vizét is az illatos folyadékok közé számítja.

Bölcs bolondságok.

Különös, de úgy van, hogy az életben sokkal több a tanító, mint a tanult ember.

*

Az imádság — stylus curialishan szólva: — a mennyei bíró információja.

*

A számár szürke: — de van sok olyan számár, a mely festi a szőrét.

*

Nincs olyan szórakozott asszony, a ki ráülne a legujabb divatos kalapjára.

*

Ha napjainkban akarná az ördög az asszonyt elcsábítani, semmire sem menne az almával.

*

Csak fiatal hadnagyok tudják kellőleg felfogni, hogy mit jelent a hónap elseje?

Dr. Morgó.

Azon t. előfizetőinket, a kik csak folyó évi ápril 1-től kezdve rendelték meg lapunkat, tisztelettel értesítjük, hogy a folyó kötet kiegészítésül kiadóhivatalunknál

a január—márcziusi számok

is megrendelhetők.

A január—márcziusi folyam ára 2 forint.

A megrendelési összeg «az "ÜSTÖKÖS" kiadóhivatalának — Budapesten» címzendő.

AZ "ÜSTÖKÖS" kiadóhivatala.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

WATERBURY.

Remontoir zsebóra à 6.50, | Remontoir chronometer à 9.25.
Ebresztő-órák különféle árban.

A világ legjobb órái.

©
1897

© Tokjaik, alanyezüsből, mindig fehérek maradnak; járásuk pontos, szerkezeti tartós, külsejük csinos.

3 évi kezességgel adatkak el
a magyarországi főraktár és javítóműhely által:

HOTTELMANN A. Budapest
főraktár: flóküzlet:

V. váci-körút 28/A. szám a. IV., koronaherceg-utca 5.
Nagy választékos raktár japán és china-árakban.
Kitűnő tea. 9997

Becsés tudakozására szerencsés vagyok azon értesítéssel szolgálni, miszerint én a küldött «Waterbury-remontoir-órával» teljesen meg vagyok elégedve, mindnap reggel szoktam felbuzni és mondhatom, hogy egészen pontosan jár, mert hallva mindennap a vasuti jelzést, két hét alatt egy percnyi változást sem találok. Midőn ezekről t. Uraságotat értesíteném, tiszteletem kifejezésével vagyok Lubotinban, 1888. jul. 29-én.

Hlebić János, r. k. lelkész.

Süketeknek.

Egy személy, ki egy egyszerű szer által 23 évi süket-ségtől és fülzúgásától meggyógyult, készségesen küldi német nyelvben kívánatra ingyen ennek leírását. Czim:

J. H. Nicholson, Wien, IX., Kőlingasse 4.

Dr. PAJOR SÁNDOR

vezetése alatt

VIZGYÓGYINTÉZET

Budapest, VIII., Szentkirályi- (Ősz-) utca 14. sz.

Egybekötve massage, villanyozással.

Nyitva egész nap.

Gyermekebetegségekben
alig van szer, mely annyira beválna mint a

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
legtisztább égyenybs
SAVANYU-KUT

mert savképződés, a nyirkmirigyek túltengése, angolkór a légzőszervek hurutja, valamint hökhurut, a gyermekor felette gyakran előforduló betegségei. Mily szer volna tehát itt inkább helyén, mint a savakat közömbösítő, enyhén ható giesshübleri savanyukut. (Löschner udvari tanácsos monografiája Giesshübl-Puchsteinról.) 8955

Brunni szöveteket

elegráns
tavaszi vagy nyári öltözethez
3.10 mtes végekben, minden vég
4 rőf,
4 frt 80 krért finom,
6 frért finomabb,
7 frt 75 krért igen finom,
10 frt 50 krért legfinomabb

valódi gyapjuból.

Azonkívül felöltőszöveteket, se-lyemmel átszőtt kammgarnszöve-teket, nyári nemez, libéria szöve-tek, mosható czernaszöveteket, finom és legfinomabb fekete posz-lót szalon öltönyökre stb., szállít csak az összeg utánvétele mel-lett a jó és becsületes hírből álló

poszté gyári-raktár
Siegel-Imhof
BRUNNEN.

Magyarázat: Minden vég 3.10 mé-t. hosszu és 136 cm. széles, és így egy egész uri öltözet ruhának tel-jesen eleget dő. 9227
Bármely kívánt méter-mennyi-ség is szállítható. A minta utáni pontos szállítást felelősség vállal-tatik. Minták ingyen s bérmentve.

Északi tengerfürdők és légyógyhelyek

körülbelül 40 kilometer hosszú egyenes part, foly-tonos hullámozás, teljesen szabad életmód, mérsékelt árak.

Julius 1-ig és szeptember 1-től szállodák és magán-lakásokban $\frac{1}{3}$ -dal olcsóbb.

1884=2900, 1885=3600, 1886=4300, 1887=5400, 1888=5600 vendég fordult meg.

Ujjonnan berendezett:

Gőzutipálya a tengertől a fürdőig. Kövezett utak. Hajózás és vadászport. Uj nagy meleg fűdőház gőzfűdővel. Fürdő-gyógytár Westerlandban Syt fürdő képes leírása minden könyv-kereskedésben, Prospektusokat és utiterveket küld a

9995 Fürdőigazgatóság — Westerland Syt.

Bogdán József

kocsigyáros

ajánlja több százra menő leg-ujabb divatu kocsijait, ugy kész halottas kocsijait a legked-vezőbb feltételek mellett még részletfizetésre is. Gyár: Bu-dapest, IX. Páva-u. 10—12.

RAKTÁRAK: IX., Páva-utca 7. és muzeum-kört 10. és 19. 9134

SÍRVA-VIGADÓK.

Szatirikus regény egy kötetben.

IRTA:

SZABÓ ENDRE.

Az "ÜSTÖKÖS" kiadása.

Ára 1 frt.

Megrendelhető az "ÜSTÖKÖS" kiadóhivatalában és minden könyvkereskedésben.

PLACHT TESTVÉREK

zene-, hangszer- és húr-gyára.

Raktár: Budapesten, Wurm-utca, a József-tér közelében.

Czimbalom $3\frac{1}{2}$ octávval, ku'csal és verővel, a legszebb és legszilárdabb kivitelben, tisztán hangolva	40—70 frtig.
4 octávval szintugy	45—80 "
4 " " " " lábball	60—100 "
4 " " " " pedállal és kóta-állvánnyal	80—600 "
Cziterák , bécsi, müncheni és saját gyártmány	10—300 "
Finom fuvolák legujabb hangolás szerint	10—200 "
Hegedűk régiak, német vagy olas: mesterektől kiját-szottak; különböző árakon.	
Szép hegedű utánzatok	8—100 "
Ariston körülbelül 2400 darabot játszhatnak	20—35 "
Külön kóta-lemezek nagy választékban dbonként 55 kr.	
Phönix körülbelül 800 darabot játszhat	22— "
Külön kóta-lemezek A. nagyságu 50 kr., B. 60 kr., C. 70 kr.	
Harmonikák	3—100 "

Az összes hangszerek szilárd és tiszta készi-téseért kezesség vállaltatik.

A nagy árukészlet következtében minden rendelés azonnal eszközölhető.

Árjegyzékeket ingyen és bérmentve.

Hirdetések

az ÜSTÖKÖS részére felvételnek kiadóhivatalunkban Budapest, Kecskeméti-utca 6. sz.

Legjobb asztali- és üdítőital.

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Hazánk egyik legszénsavdusabb
SAVANYUVIZE,
vegyelmezve dr. Lengyel Béla egyetemi tanár ur által.

Ajánlja a bel- és külföldi számos orvosi tekintéllyel által főleg a lézési-, emésztési, s hurgasó-szervek hurutos bántalmainál hatásosan gyógyítja a Rha-chitis-, görvély-, vese- és közvénybajokat, ép ugy használható a tagok csúzos bajainál, gyermekek-nél meggátolja a túlságos gyomor-savany képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szénsav tartalma folytán ezen üdítő savanyuviz a legkellemebb izzel bir s borral használva igen nagy keletnek örvend.

FRISS TÖLTÉSBEN MINDENKOR KAPHATÓ:

Édeskuty L., m. kir. és szerb kir. udv. és ványviszállónál Bpsten. Ugyazintén minden gyógyszerárban, fű-szerkereskedésben és vendéglőben.

Borral használva kiterjedt kedveltséernek örvend.

Külföldi szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Ez elszállítás 2000000 palackk.